

[Justitsministeren.]

at disse ofre skal være prisen for den øgede velstand.

Jeg vil gerne give en oversigt over, på hvilke områder myndighederne i dag sætter ind for at nedbringe ulykkernes antal og gøre trafikken mere sikker. Det er almindeligt at nærme sig disse problemer ved at anskue de forskellige elementer, der indgår som led i færdslen. For det første trafikkanterne, for det andet vejene, og for det tredje køretøjerne.

Hvis vi først ser på trafikkanterne, må det konstateres, at en grundbetingelse for et lavt ulykkestal er en færdselslovgivning, der er let forståelig, let anvendelig, og som giver den smidigste afvikling af færdslen. Den nuværende danske færdselslov er fra 1955, men har jo siden da været genstand for flere ændringer, og vi har i dag behandlet forslag om en række yderligere ændringer i loven.

Hvis man ser bort fra de forslag, der alene vedrører administrationen af færdselslovgivningen, er ændringerne siden 1955 udtryk for forbedringer i færdselssikkerhedens interesse dels på grundlag af hjemlige erfaringer, dels som en tilpasning til internationale normer på dette område. Det er nemlig indlysende, at med den stigende samfærdsel landene imellem er det hensigtsmæssigt og trafikikkerhedsfremmende, at færdselsreglerne er så ensartede som muligt i de lande, der har trafikalt samkvem, sådan som det da også blev fremhævet i formiddags af fru Marie Antoinette von Lowzow.

Jeg kan i denne forbindelse nævne, at der på nordisk plan finder et særligt samarbejde om disse spørgsmål sted i nordisk vejtrafikkomité. Denne komité har allerede afgivet en betænkning om fællesnordisk vejafmærkning, og i løbet af kort tid, antagelig omkring 1. juli, kan ventes en betænkning om fælles nordiske færdselsregler udarbejdet efter de retningslinjer, der er afstukket af den europæiske transportministerkonference. På dette grundlag vil de nordiske landes regeringer arbejde videre med henblik på at søge gennemført en fælles nordisk færdselslovgivning.

Blandt de spørgsmål inden for færdselslovgivningen, der erfaringsmæssigt påkalder offentlighedens største interesse, er spørgsmålet om, hvorvidt hastighedsbegrænsning

er et egnet middel til bedring af færdselssikkerheden. Om de såkaldte lokale hastighedsbegrænsninger vil jeg gerne sige, at der i løbet af kort tid vil blive udsendt nye vejledende regler om principperne for fastsættelse af sådanne begrænsninger, og det er mit håb, at den større ensartethed, som disse vejledende regler skulle medvirke til, vil fremme respekten for tavlerne, således at begrænsningerne vil blive overholdt i større udstrækning end nu.

Spørgsmålet om en generel hastighedsbegrænsning har i ikke mindre grad præget den offentlige debat. For at tilvejebringe det nødvendige erfaringsgrundlag til bedømmelse af værdien af en sådan foranstaltning har der som bekendt her i landet i de senere år været etableret generelle periodiske hastighedsbegrænsninger, hvis resultater er bearbejdet af transportforskningsudvalgets sekretariat. De senest indvundne erfaringer med en 90 km begrænsning har, som det ligeledes vil være bekendt, vist, at begrænsningerne ikke har haft nogen mærkbar virkning på antallet af uheld.

Det har været fremhævet, at dette resultat forekommer mærkeligt i betragtning af, at erfaringerne fra tilsvarende svenske undersøgelser har vist en nedgang i ulykkernes antal. Jeg har tidligere her i tinget redegjort for, hvad grunden kunne være til det forskellige udfald af de danske og svenske undersøgelser. Jeg skal derfor ikke her komme nærmere ind på dette emne, men blot nævne, at forklaringen formentlig må søges i forskelle med hensyn til bl. a. trafikforhold, vejnet og sammensætning af motorparken. Jeg betragter imidlertid ikke disse undersøgelser som endeligt afsluttet. De foreliggende resultater vil i nær fremtid blive fulgt op af en kontrolundersøgelse, der skal foretages ved en sammenligning mellem ulykkestallene for begrænsningsperioderne i 1964 og de tilsvarende perioder i 1965, hvor der ikke var begrænsning. Endvidere vil der på udvalgte vejstrækninger blive foretaget undersøgelser af, ved hvilke hastigheder færdselsuheldene i en given periode er sket.

Det er vigtigt, at grundlaget, en god færdselslovgivning, er i orden; lige så vigtigt er det, at de, der færdes på vejene, kender spillets regler, og ikke mindst at de er sig deres ansvar som trafikanter bevidst.